

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

12 Eylül'ün oğulları zihniyetini değiştirmedikçe, Kenan Evren Ahmet olmuş Mehmet olmuş gerçekten ne değişir?

Garip bir hissiyat bu. Gazeteleri okuyorum, televizyonda izliyorum. Kenan Evren yargılanıyor. Sevinmem lazım, biliyorum. Ama bir türlü olmuyor. Babasını yargılamaya soyunmuş babalaşmış bir topluma dönüştüğümüz bu günlerde, bu dava bana içtenliksiz, sembolik, boş geliyor. “Ne olursa olsun, yetmez ama yargılanıyorlar işte, 12 Eylül’le hesaplaşma başlıyor” diyenleri anlıyorum: Bir bölümü yakın dostlarım ama onlar gibi hissedemiyorum. Orman canavarı yakalamış gibi duruşma salonuna dahledenlerin coşkusuna katılamıyorum. Nedenini anlatayım.

Yanıt değil cevap

Ben darbe çocuğuyum. Darbenin dünyasında büyümüş, büyürken baktığı her yer çürümüş bir nesildenim. Ortaokula başladım, Bornova Anadolu Lisesi... Aşırı milliyetçi bir müdür, sınavlarda ‘cevap’ değil ‘yanıt’ yazanlara takan İslamcı edebiyat hocaları, revirde namaz kılarken Arapça bülbülü, derste İngilizce kitabının adını telaffuz edemeyen gümüş yüzüklü bazı yabancı dil hocaları... Anlamışsınızdır. Ordu eliyle siyasi İslam’ın toplumun bütün bedenine zerk edildiği dönem. Sırf bize de has değil. CIA’in solun gücüne karşı Latin Amerika’da Katolik sağa, diğer yerlerde İslamcılara kucak açtığı, toplumsallaşmış solun üzerine postal ve kutsal kitaplarla gidildiği o on yıl. Dönemin tarihi yazıldı. Artık biliniyor. Önce darbe için ortam yarat, insanları birbirine kırdır, kırmıyorlarsa devlet terörüyle bunu sen yarat. Sonra Huntington’un yazdığı darbe güzellmelerini NATO ya da CIA eliyle ordulara dağıt. Siyasi gelişme iktisadi gelişmenin önüne geçmiş. Ortalık bu yüzden karışmış. Ordular da bu karışıklığı düzeltmek için toplumlarının hizmetine koşmuş. Çevremde pıtrak gibi açılan İslami yurtlar, kurumlar... Her yerde Sızıntı dergisi. Kapağında uzay, Dünya, evren, çiçek temalı konular. Her okulun öğretmenler odasında bir nüsha. Cemaatlerin önü açık, sol şeritten hızla gidiyorlar. Ehliyetleri Fethullah Gülen’in darbeden yalnızca üç hafta sonra yazdığı meşhur ‘Son Karakol’ yazısı. Entelektüeller, aydınlar içeride. Dava dava üzerine. Bir bölümü kaçmış, memleketlerine bir daha hiç dönemeyecekler. Gülen’in ‘birer ruh sefaleti ve aşağılık duygusu timsali sayılan zavallı entelijansiya’ dediği insanlar. Sendikalar kapanmış, sol, sosyal demokrat, sosyalist sendika, sivil toplum örgütü ve siyasi partiler dağıtılmış. Türkeş’in içeriden “Fikirlerim iktidar” dediği günler. Gülen’in “Ve işte şimdi, bin bir ümit ve sevinç içinde, asırlık bekleyişin tulûu saydığımız bu son dirilişi, son karakolun varlık ve bekasına alamet sayıyor; ümidimizin tükendiği yerde, Hızır gibi imdadımıza yetişen Mehmetçiğe, istihalelerin son kertesine varabilmesi dileğimizi arz ediyoruz” dediği günler. 12 Eylül dimdik ayakta. Anayasaları anayasamız değil mi? Kurdukları YÖK, üniversitelerin başında forever MGK’ya dönüşmedi mi? Kürt sorununda hâlâ milli güvenlik zihniyetiyle hareket etmiyor muyuz? BDP siyasi muhabatımızdır demek için önce Kürt siyasetini KCK tutuklamalarıyla boğmuyor muyuz? Dersimlilerden özür dilerken, bir ay sonra öldürülen Uludereli Kürtlerden özrü bir yana bırakın, olayın haberi yapılmasın diye uğraşmıyor muyuz? Dediğim dedik, öttürdüğüm düdüğü, ben parmağa bakarım, istediğim yasayı yaparım demiyor muyuz? Diyarbakır Cezaevi’nde olan bitenin bile açığa çıkarılmadığı bugünlerde, Hrant Dink davasında örgüt bulamazken iki telefon konuşmasını örgüt yöneticisi kanıtı olarak görmüyor muyuz? Herkese terörist yakıştırmayı yapan 12 Eylülcülerle, taş atan çocukları, edebiyat yapan yazarları, haber yazan gazetecileri terörist yapan bizler çok mu farklıyız? Eğer 12 Eylül rejimini ve kurumlarını sorgulamayan, tek adamcı, vesayetçi, otoriter,

eleştiri dinlemeyen, basının üzerine giden, demokrasiyi ve ortak akılı değil, otokrasiyi ve ben bilirimci düzeni kurmaya hevesli bir Türkiye’de yaşıyorsak, iki kukla generali istersek kafeslerin içinde mahkemeye çıkaralım, 12 Eylül’le hesaplaşamayız. Köy görünüyor. Kılavuzlar “Bu bir demokrasi devrimi!” diyor. Dayakçı babayı yakalayıp eşşek sudan gelinceye kadar dövsek ne olur? 12 Eylül’ün oğulları zihniyetini değiştirmedikçe, Kenan Evren Ahmet olmuş Mehmet olmuş gerçekten ne değişir? Bu yüzden sevincim kursağımda. Kutlayamıyorum.